ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

21. července 2011 *

Ve věci C-150/10,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím tribunal de première instance de Bruxelles (Belgie) ze dne 5. března 2010, došlým Soudnímu dvoru dne 29. března 2010, v řízení

Bureau d'intervention et de restitution belge

proti

Beneo-Orafti SA,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení J.-C. Bonichot, předseda senátu, K. Schiemann, C. Toader, A. Prechal (zpravodajka) a E. Jarašiūnas, soudci,

* Jednací jazyk: francouzština.

generální advokát: Y. Bot,
vedoucí soudní kanceláře: B. Fülöp, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 19. ledna 2011,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Beneo-Orafti SA D. De Keusterem, advocaat, a C. Pitschasem, Rechtsanwalt,

– za belgickou vládu J.-C. Halleuxem, jako zmocněncem, ve spolupráci s E. Grégoirem a J. Marianim, avocats,

– za Evropskou komisi A. Bouquetem a P. Rossim, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 17. března 2011,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o předběžnou otázku se týká výkladu čl. 2 bodu 6 a článku 3 nařízení Rady (ES) č. 320/2006 ze dne 20. února 2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 58, s. 42), článku 9 nařízení Komise (ES) č. 493/2006 ze dne 27. března 2006, jímž se stanoví

přechodná opatření v rámci reformy společné organizace trhů v odvětví cukru a kterým se mění nařízení (ES) č. 1265/2001 a (ES) č. 314/2002 (Úř. věst. L 89, s. 11), článku 4 nařízení Komise (ES) č. 967/2006 ze dne 29. června 2006, jímž se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ohledně výrobu cukru nad rámec kvóty (Úř. věst. L 176, s. 22), článků 26 a 27 nařízení Komise (ES) č. 968/2006 ze dne 27. června 2006, jímž se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 320/2006 (Úř. věst. L 176, s. 32) a zásady zákazu dvojího trestu, proporcionality a zákazu diskriminace.

2 Tato žádost byla podána v rámci dvou sporů mezi Bureau d'intervention et de restitution belge (dále jen „BIRB") a společností Beneo-Orafti SA (dále jen „Beneo-Orafti") ve věci navrácení restrukturalizační podpory, a dále platby poplatku z výroby cukru nad rámec kvóty.

Právní rámec

Společná organizace trhů v odvětví cukru

3 Článek 1 nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. L 58, s. 1), nazvaný „Oblast působnosti" v odstavci 2 stanoví:

„Hospodářský rok pro produkty [upravené společnou organizací trhů v odvětví cukru] začíná 1. října a končí 30. září následujícího roku.

Hospodářský rok 2006/2007 však začíná 1. července 2006 a končí 30. září 2007.“

4 Článek 7 tohoto nařízení, nazvaný „Přidělování kvót“, zní:

„1. Kvóty pro výrobu cukru, [izoglukózy] a inulinového sirupu na vnitrostátní či regionální úrovni jsou stanoveny v příloze III.

2. Členské státy přidělí kvótu každému podniku vyrábějícímu cukr, [izoglukózu] nebo inulinový sirup usazenému na jeho území a schválenému podle článku 17.

[…]“

5 Kapitola 3 daného nařízení nazvaná „Výroba mimo rámec kvót“ obsahuje články 12 až 15 téhož nařízení.

6 Článek 12 nařízení č. 318/2006, nazvaný „Oblast působnosti“, stanoví:

„Cukr, [izoglukóza] nebo inulinový sirup[,] vyrobené během hospodářského roku nad kvótu podle článku 7[,] se mohou:

a) použít ke zpracování některých produktů podle článku 13;

b) převádět v souladu s článkem 14 na výrobu v rámci kvót pro další hospodářský rok;

c) použít pro zvláštní režim zásobování nejvzdálenějších regionů […];

nebo

d) vyvážet v rámci kvantitativního omezení stanoveného postupem podle čl. 39 odst. 2 při dodržení závazků vyplývajících z dohod uzavřených podle článku 300 Smlouvy.

Na ostatní množství se vztahuje poplatek z přebytku podle článku 15.“

7 Článek 15 nařízení č. 318/2006, nazvaný „Poplatek z přebytku“, stanoví:

„1. Vybírá se poplatek z přebytku z množství:

a) přebytkového cukru, přebytkové [izoglukózy] a přebytkového inulinového sirupu, jež jsou vyrobeny v kterémkoli hospodářském roce, kromě množství převedených […] pro následující hospodářský rok […] nebo množství uvedeného v čl. 12 písm. c) a d);

[…]

2. Poplatek z přebytku se stanoví […] ve výši dostatečné k tomu, aby se zamezilo hromadění množství uvedeného v odstavci 1.

[…]“

8 Desátý bod odůvodnění nařízení č. 493/2006 zní:

„Podle čl. 1 odst. 2 nařízení […] č. 318/2006 hospodářský rok začíná 1. října a končí 30. září. Hospodářský rok 2005/06 stanovený nařízením Rady (ES) č. 1260/2001 [ze dne 19. června 2001 o společné organizaci trhů v odvětví cukru (Úř. věst. L 178, s.1; Zvl. vyd. 03/33, s. 17)] však končí ke dni 30. června 2006. Z tohoto důvodu je stanoveno, že hospodářský rok 2006/2007 začne 1. července 2006 a skončí 30. září 2007[,] a bude tedy trvat 15 měsíců. Pro tento hospodářský rok je s ohledem na tři dodatečné měsíce nutné zvýšit tradiční kvóty a potřebu zásobování k rafinaci, které dříve odpovídaly období 12 měsíců a které se po tomto hospodářském roce použijí pro 12 měsíců s cílem zajistit takový příděl, který bude odpovídat přídělu předcházejících a nadcházejících hospodářských roků. Tyto přechodné kvóty se musejí vztahovat na výrobu cukru z cukrové řepy zaseté před 1. lednem 2006, zahájenou v hospodářském roce 2006/2007."

9 Článek 9 nařízení č. 493/2006, nazvaný „Přechodné kvóty", ve svých odstavcích 3 a 4 stanoví:

„3. Pro hospodářský rok 2006/2007 se členským státům přiděluje přechodná kvóta na inulinový sirup ve výši 80 180 tun sušiny, vyjádřených v ekvivalentu bílého cukru/[izoglukózy], jejíž rozdělení je uvedeno v příloze II části C.

4. Přechodné kvóty stanovené v odstavcích 1, 2 a 3:

a) nejsou předmětem platby dočasné restrukturalizační částky stanovené v čl. 11 odst. 2 nařízení […] č. 320/2006;

b) nevztahuje se na ně vyplacení podpor stanovených nařízením […] č. 320/2006."

10 Článek 3 nařízení č. 967/2006, nazvaný „Výše poplatku“, ve svém odstavci 1 stanoví:

„Poplatek podle článku 15 nařízení […] č. 318/2006 je stanoven na 500 [eur] za tunu.“

11 Článek 4 nařízení č. 967/2006, nazvaný „Přebytek podléhající poplatku“, ve svém odstavci 1 stanoví:

„Poplatek je vybírán u výrobce z přebytku vyrobeného nad výrobní kvótu pro daný hospodářský rok.

Poplatek však není vybírán z množství podle odstavce 1, která byla za podmínek tohoto nařízení:

a) dodána zpracovateli do 30. listopadu následujícího hospodářského roku za účelem použití k výrobě výrobků uvedených v příloze;

b) převedena podle článku 14 nařízení […] č. 318/2006 a, v případě cukru, skladována výrobcem do posledního dne příslušného hospodářského roku;

c) dodána do 31. prosince následujícího hospodářského roku v rámci zvláštního režimu zásobování stanoveného pro nejvzdálenější regiony […]

d) vyvezena do 31. prosince následujícího hospodářského roku v rámci vývozní licence;

e) zničena nebo poškozena bez možnosti použití za okolností, které uzná příslušný subjekt dotčeného členského státu.“

Dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu v Evropské unii

12 První a pátý bod odůvodnění nařízení č. 320/2006 zní:

„(1) Následkem vývoje ve Společenství a na mezinárodní úrovni čelí cukrovarnický průmysl ve Společenství strukturálním obtížím, které by mohly vážně ohrozit konkurenceschopnost, ba i životaschopnost výrobního odvětví jako celku. Tyto obtíže nemohou být účinně řešeny použitím nástrojů řízení trhu, jak je stanoví společná organizace trhů v odvětví cukru. Pro dosažení souladu mezi systémem výroby cukru a obchodováním s ním ve Společenství a mezinárodními požadavky a pro zajištění jeho konkurenceschopnosti do budoucna je nezbytné zahájit rozsáhlý restrukturalizační proces vedoucí ke značnému snížení nerentabilní výrobní kapacity ve Společenství. K tomuto účelu je třeba zavést zvláštní a samostatný dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství jako předpoklad pro zavedení nové fungující společné organizace trhů v odvětví cukru. Podle tohoto režimu by se měly kvóty snížit způsobem, který bere v úvahu oprávněné zájmy cukrovarnického průmyslu, pěstitelů cukrové řepy, cukrové třtiny a čekanky a spotřebitelů ve Společenství.

[…]

(5) Měla by být zavedena významná ekonomická pobídka v podobě přiměřené restrukturalizační podpory pro cukrovarnické podniky s nejnižší produktivitou, aby se vzdaly své výroby v rámci kvót. K tomu by měla být zřízena restrukturalizační podpora, která vytvoří pobídku pro to, aby se vzdaly výroby cukru podléhajícího kvótám, a současně umožní řádně zohlednit respektování závazků v oblasti sociální a v oblasti životního prostředí spojených se vzdáním se výroby. Podpora by měla být dostupná během čtyř hospodářských let s cílem snížit výrobu v rozsahu potřebném pro dosažení rovnováhy na trhu ve Společenství."

13 Článek 2 tohoto nařízení, nazvaný „Definice", zní:

„Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

[…]

6) ‚kvótou' jakákoli kvóta na výrobu cukru, [izoglukózy] a inulinového sirupu přidělená podniku v souladu s čl. 7 odst. 2, čl. 8 odst. 1, čl. 9 odst. 1 a 2 a článkem 11 nařízení Rady […] č. 318/2006 […]".

14 Nařízení č. 320/2006 ve svém článku 3, nazvaném „Restrukturalizační podpora", stanoví:

„1. Každý podnik vyrábějící cukr, [izoglukózu] nebo inulinový sirup, jemuž byla přidělena kvóta k 1. července[i] 2006, má nárok na restrukturalizační podporu na tunu kvóty, které se vzdal, za předpokladu, že se během jednoho z hospodářských roků 2006/2007, 2007/2008, 2008/2009 a 2009/2010:

[…]

b) vzdá kvóty, kterou přidělil jednomu nebo více svým závodům, částečně demontuje dotyčná výrobní zařízení nebo závody a nevyužije zbývající dotyčná výrobní zařízení nebo závody k výrobě výrobků, na které se vztahuje společná organizace trhů v odvětví cukru;

nebo

c) vzdá části kvóty, kterou přidělil jednomu nebo více svým závodům, a nevyužije dotyčná výrobní zařízení nebo závody k rafinaci surového cukru.

[…]

5. Výše restrukturalizační podpory na tunu kvóty, které se podnik vzdal, činí:

[…]

b) v případě uvedeném v odst. 1 písm. b):

– 547,50 [eur] pro hospodářský rok 2006/2007,

– […]

c) v případě uvedeném v odst. 1 písm. c):

– 255,50 [eur] pro hospodářský rok 2006/2007,

[…]“

15 Článek 5 tohoto nařízení, nazvaný „Rozhodnutí o restrukturalizační podpoře a kontrolách“, stanoví:

„1. Členské státy rozhodnou o udělení restrukturalizační podpory do konce února předcházejícího hospodářskému roku uvedeném v čl. 3 odst. 2. Rozhodnutí pro hospodářský rok 2006/2007 se však přijme do 30. září 2006.

2. Restrukturalizační podpora se poskytuje, pokud dotčený členský stát po důkladném ověření zjistí, že:

– žádost obsahuje prvky uvedené v čl. 4 odst. 2;

– plán restrukturalizace obsahuje prvky uvedené v čl. 4 odst. 3;

– opatření a činnosti popsané v plánu restrukturalizace jsou v souladu se souvisejícími právními předpisy Společenství a členských států;

– a

– podle informací získaných z Komise jsou v restrukturalizačním fondu k dispozici nezbytné finanční prostředky.

[…]“

16 Článek 11 uvedeného nařízení, nazvaný „Dočasná restrukturalizační částka“, stanoví:

„1. Dočasná restrukturalizační částka se vyplácí na hospodářský rok za tunu kvóty podle podniků, kterým byla kvóta přidělena.

Kvóty, kterých se podnik vzdal od daného hospodářského roku v souladu s čl. 3 odst. 1, nejsou předmětem platby dočasné restrukturalizační částky pro běžný hospodářský rok a následující hospodářské roky.

2. Dočasná restrukturalizační částka pro cukr a inulinový sirup činí:

– 126,40 [eur] na tunu kvóty pro hospodářský rok 2006/2007,

[…]“

17 Článek 3 nařízení č. 968/2006, nazvaný „Vzdání se kvóty“, zní:

„Od hospodářského roku, pro který se podnik vzdal kvóty podle článku 3 nařízení […] č. 320/2006, nesmí být žádná produkce cukru, [izoglukózy] či inulinového sirupu ani žádný cukr, [izoglukóza] či inulinový sirup, které byly převedeny nebo staženy z předchozího hospodářského roku, považovány za produkci v rámci této kvóty, pokud jde o dotčené závody.“

18 Článek 11 nařízení č. 968/2006 nazvaný, „Změny plánu restrukturalizace“, ve svém odstavci 1 stanoví:

„Jakmile je restrukturalizační podpora poskytnuta, provede příjemce všechna opatření uvedená ve schváleném plánu restrukturalizace a dodrží závazky obsažené v jeho žádosti o restrukturalizační podporu.“

19 Článek 26 tohoto nařízení, nazvaný „Zpětné získávání částek“, ve svém odstavci 1 stanoví:

„[…] pokud příjemce nesplní jeden nebo několik svých závazků v rámci plánu restrukturalizace, obchodního plánu, případně národního restrukturalizačního programu, část podpory poskytnutá v souvislosti s dotčeným závazkem nebo závazky musí být s výjimkou případu vyšší moci získána zpět.“

20 Článek 27 daného nařízení, nazvaný „Sankce“, zní:

„1. Pokud příjemce nesplní jeden nebo několik svých závazků v rámci plánu restrukturalizace, obchodního plánu, případně národního restrukturalizačního programu, musí zaplatit částku ve výši 10 % obnosu, který má být získán zpět podle článku 26.

[…]

3. Pokud bylo nesplnění způsobeno úmyslně nebo v důsledku hrubé nedbalosti, musí příjemce zaplatit částku ve výši 30 % obnosu, který má být získán zpět podle článku 26.“

Ochrana finančních zájmů Unie

21 Desátý bod odůvodnění nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340) zní:

„[…] vzhledem k tomu, že na základě obecné zásady spravedlnosti a zásady proporcionality a s přihlédnutím k zásadě zákazu dvojího trestu musí být při dodržení *acquis communautaire* a ustanovení zvláštních předpisů Společenství existujících ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost přijaty vhodné předpisy za účelem zabránění souběhu peněžních sankcí Společenství a vnitrostátních trestních sankcí ukládaným stejným osobám za stejné činy“.

22 Článek 1odst. 2 tohoto nařízení zní:

„Nesrovnalostí se rozumí jakékoli porušení právního předpisu Společenství vyplývající z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, v důsledku kterého je nebo by mohl být poškozen souhrnný rozpočet Společenství nebo rozpočty Společenstvím spravované, a to buď snížením nebo ztrátou příjmů z vlastních zdrojů vybíraných přímo ve prospěch Společenství, nebo formou neoprávněného výdaje.“

23 Článek 4 daného nařízení stanoví:

„1. Každá nesrovnalost vede zpravidla k odnětí neoprávněně získané výhody:

– formou povinnosti zaplatit nebo nahradit dlužné nebo neoprávněně získané částky,

[…]

4. Opatření uvedená v tomto článku nejsou považována za sankce.“

24 Článek 5 odst. 1 uvedeného nařízení zní:

„Úmyslné nesrovnalosti nebo nesrovnalosti způsobené z nedbalosti mohou vést k těmto správním sankcím:

a) zaplacení správní pokuty;

b) zaplacení vyšší částky, než byly částky neoprávněně přijaté nebo úmyslně nezaplacené, případně s připočtením úroků; […]

c) úplné nebo částečné odnětí výhody udělené podle předpisů Společenství, a to i tehdy, jestliže hospodářský subjekt měl neoprávněný prospěch pouze z části uvedené výhody;

d) vynětí z nároku na výhodu nebo odnětí výhody po dobu následující po nesrovnalosti;

e) dočasné odnětí souhlasu nebo uznání, které jsou nezbytné pro účast v programu podpor Společenství;

f) propadnutí jistoty nebo záruky, které byly poskytnuty jako zajištění splnění podmínek stanovených předpisy, nebo doplacení částky neoprávněně uvolněné jistoty;

g) jiné sankce výlučně ekonomické povahy, rovnocenné povahy a rozsahu stanovené v odvětvových předpisech přijatých Radou s přihlédnutím ke zvláštním požadavkům dotyčných odvětví a při dodržení prováděcích pravomocí svěřených Radou Komisi."

Spory v původním řízení a předběžné otázky

25 Z předkládajícího rozhodnutí vyplývá, že v červenci 2006 společnost Beneo-Orafti získala od příslušných belgických orgánů na hospodářský rok 2006/2007 řádnou základní kvótu 131 330 tun a přechodnou kvótu 32 833 tun inulinového sirupu.

26 Dne 27. července 2006 společnost Beneo-Orafti podala u příslušných belgických orgánů žádost o restrukturalizační podporu. Dne 18. srpna 2006 tyto orgány odpověděly, že žádost je považována za úplnou a dne 18. září 2006 informovaly společnost Beneo-Orafti o přípustnosti její žádosti a danou skutečnost oznámily Komisi.

27 V listopadu 2006 příslušné belgické orgány společnost Beneo-Orafti informovaly, že nemohou vydat nezpochybnitelné právní stanovisko ohledně otázky, zda je záměr společnosti Beneo-Orafti použít svoji přechodnou kvótu slučitelný s podmínkami pro získání požadované restrukturalizační podpory. Tyto orgány navrhly kontaktovat Komisi za účelem objasnění této otázky nebo společnost Beneo-Orafti při tomto kontaktu podpořit.

28 Mezi 21. listopadem 2006 a 13. prosincem 2006 společnost Beneo-Orafti vyrobila 27 756,986 tun inulinového sirupu.

29 Dne 18. ledna 2007 příslušné belgické orgány společnosti Beneo-Orafti oznámily, že jí byla poskytnuta podpora ve výši 59 679 771,50 eur.

30 Na dotaz příslušných belgických orgánů Komise dne 20. března 2007 v dopise odpověděla, že přechodné kvóty představují pouze rozšíření základních kvót. Podnik, který se vzdal své řádné základní kvóty v rámci režimu restrukturalizace, nemůže podle Komise nadále vyrábět pouze na základě přechodné kvóty.

31 Dne 3. dubna 2007 příslušné belgické orgány odpověděly na otázky, které jim BIRB položil dne 19. února 2007, v témže smyslu, jaký měl dopis Komise ze dne 20. března 2007.

32 Dne 9. července 2007 BIRB zaslal společnosti Beneo-Orafti dopis přebírající stanovisko Komise a uvedl, že společnost Beneo-Orafti bude muset za výrobu cukru nad rámec kvóty uhradit poplatek ve výši 13 878 493 eur (27 756,986 tun x 500 eur za tunu), ledaže tato společnost doloží, že své povinnosti splnila.

33 Doporučeným dopisem ze dne 13. srpna 2007 BIRB vyzval společnost Beneo-Orafti, aby mu vrátila částku ve výši 12 613 468,36 eur, která odpovídá podpoře přijaté podle vyrobeného množství v rámci přechodné kvóty, jakož i částku ve výši 3 784 040,51 eur, jež odpovídá sankci ve výši 30 % z částky, která má být získána zpět podle článků 26 a 27 odst. 3 nařízení č. 968/2006, což celkem činí částku ve výši 16 397 508,87 eur.

34 Společnost Beneo-Orafti rovněž požádala o částečné uvolnění bankovní záruky, což BIRB odmítl.

35 BIRB se za účelem získání platby výše uvedených částek ve výši 16 397 508,87 eur a 13 878 493 eur od společnosti Beneo-Orafti podáními ze dne 21. března a dne 25. července 2008 obrátil na předkládající soud.

36 Vzhledem k tomu, že vyřešení sporů, které mu byly předloženy, vyžaduje výklad unijního práva, rozhodl se tribunal de première instance de Bruxelles přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Jsou přechodné kvóty, přidělené podniku vyrábějícímu cukr na základě článku 9 [nařízení č. 493/2006], vyňaty z dočasného režimu restrukturalizace zavedeného [nařízením č. 320/2006] a [nařízením č. 968/2006] vzhledem k tomu, že:

a) tyto kvóty nepodléhají platbě dočasné částky z titulu restrukturalizace,

b) na tyto kvóty nelze obdržet restrukturalizační podporu a

c) tyto kvóty nejsou kvótami ve smyslu [nařízení č. 320/2006], tak jak jsou definovány čl. 2 bodu 6 tohoto nařízení?

2) I kdyby byla odpověď na předchozí otázku záporná, jsou přechodné kvóty samostatnými kvótami nezávislými na řádných základních kvótách vzhledem k tomu, že:

a) přechodné kvóty se přidělují na základě článku 9 [nařízení č. 493/2006], a nikoli na základě článku 7 [nařízení č. 318/2006],

b) kritéria přidělování přechodných kvót jsou odlišná od kritérií přidělování řádných základních kvót a

c) přechodné kvóty jsou přechodnými opatřeními, jež mají za cíl usnadnit přechod z bývalého režimu trhu s cukrem na nový režim trhu s cukrem Společenství, a použijí se tedy v zásadě jen během hospodářského roku 2006/2007?

3) Je-li odpověď na jednu ze dvou předchozích otázek (či na obě z nich) kladná, má podnik vyrábějící cukr, který požádal o restrukturalizační podporu na hospodářský rok 2006/2007 podle článku 3 [nařízení č. 320/2006], nárok na přechodnou kvótu přidělenou na hospodářský rok 2006/2007 na základě článku 9 nařízení č. 493/2006 [nařízení č. 493/2006]?

4) Je-li odpověď na předchozí otázku záporná, může uplatněná sankce spočívat v navrácení části poskytnuté restrukturalizační podpory a navrácení přechodné kvóty?

Jak je třeba vypočítat částku, která má být navrácena podle čl. 26 odst. 1 [nařízení č. 968/2006], a sankci stanovenou v článku 27 [tohoto nařízení] v případě, že podnik vyrábějící cukr obdržel restrukturalizační podporu (na hospodářský rok 2006/2007) a použil svou přechodnou kvótu (pro kterou nebyla přiznána restrukturalizační podpora)?

Musí být při výpočtu této částky a této sankce zohledněny veškeré či některé z následujících prvků:

a) náklady vynaložené daným podnikem vyrábějícím cukr na demontáž svých výrobních zařízení,

b) ztráty, které daný podnik vyrábějící cukr utrpěl v důsledku toho, že se vzdal své řádné základní kvóty,

c) skutečnost, že přechodná kvóta je přechodným opatřením *ad hoc*, které umožňuje pouze produkci v hospodářském roce 2006/2007, ale které se nepoužije na další hospodářské roky (s výjimkou případu přechodné kvóty na cukr) a

d) je výpočet částky, již je třeba navrátit, který nezohledňuje prvky uvedené výše pod […] písmeny a) až c), v rozporu se zásadou proporcionality?

5) Bez ohledu na předchozí otázky, kdy se závazky přijaté na základě plánu restrukturalizace stávají účinné, tedy závazné pro žadatele?

a) Na začátku hospodářského roku, pro který žadatel podal svou žádost o restrukturalizační podporu?

b) Podáním žádosti příslušnému vnitrostátnímu orgánu?

c) Oznámením příslušného vnitrostátního orgánu, že žádost je shledána způsobilou?

d) Oznámením příslušného vnitrostátního orgánu, že žádosti o restrukturalizační podporu lze vyhovět?

e) Oznámením rozhodnutí příslušného vnitrostátního orgánu o poskytnutí restrukturalizační podpory?

6) Je-li odpověď na [první nebo druhou otázku] (či na obě z nich) kladná, je podnik vyrábějící cukr, kterému byla na hospodářský rok 2006/2007 přidělena přechodná kvóta, oprávněn využít této kvóty během hospodářského roku, i když tomuto podniku byla poskytnuta restrukturalizační podpora ve vztahu k jeho řádné základní kvótě počínaje hospodářským rokem 2006/2007?

7) Je-li odpověď na [první, druhou či šestou] otázku záporná […], je příslušný vnitrostátní orgán členského státu v případě nedodržení závazků v rámci plánu restrukturalizace oprávněn spojit navrácení restrukturalizační podpory a sankce podle článků 26 a 27 [nařízení č. 968/2006] s uložením poplatku z přebytku podle článku 4 [nařízení č. 967/2006], nebo tato kumulace sankcí porušuje zásady zákazu dvojího trestu, proporcionality a zákazu diskriminace?“

K předběžným otázkám

37 Úvodem je třeba poznamenat, že ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že restrukturalizační podpora byla společnosti Beneo-Orafti přiznána na základě článku 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 320/2006.

K první až třetí a šesté otázce

38 Podstatou první až třetí a šesté otázky předkládajícího soudu, jimiž je třeba se zabývat společně, je, zda čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 320/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „kvóta", který je v něm uveden, zahrnuje rovněž přechodné kvóty ve smyslu článku 9 nařízení č. 493/2006.

39 Společnost Beneo-Orafti navrhuje na takto formulovanou otázku odpovědět záporně. Závazek podniku – uvedený v čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 320/2006 – vzdát se kvóty na výrobu cukru, izoglukózy a inulinového sirupu, udělené tomuto podniku, kterou posledně uvedený přidělil jednomu nebo více ze svých závodů (dále jen „závazek vzdát se kvóty"), se podle společnosti Beneo-Orafti týká pouze kvót přidělených na základě článku 7 nařízení č. 318/2006 s vyloučením přechodných kvót přidělených podle článku 9 nařízení č. 493/2006. Belgická vláda a Komise navrhují na tuto otázku odpovědět kladně.

40 V tomto ohledu je třeba uvést, že pojem „kvóta", uvedený v čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 320/2006, je definován v čl. 2 bodu 6 téhož nařízení. Jak společnost Beneo-Orafti správně poznamenává, posledně uvedené ustanovení ve své formulaci obsahuje odkaz výhradně na kvóty přidělené na základě jednotlivých ustanovení nařízení č. 318/2006, a nikoli na přechodné kvóty ve smyslu článku 9 nařízení č. 493/2006.

41 Podle ustálené judikatury je však pro výklad ustanovení unijního práva třeba vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (viz zejména rozsudek ze dne 22. prosince 2010, Feltgen et Bacino Charter Company, C-116/10, Sb. rozh. s. I-14187, bod 12).

42 Jak vplývá z desátého bodu odůvodnění nařízení č. 493/2006, přechodné kvóty byly zavedeny s cílem zvýšit v průběhu hospodářského roku 2006/2007 kvóty stanovené v nařízení č. 318/2006, konkrétně v jeho článku 7, jelikož tyto posledně uvedené kvóty stejně jako kvóty stanovené dříve použitelnými ustanoveními, a sice nařízením č. 1260/2001, platily pro období dvanácti měsíců, a hospodářský rok 2006/2007 byl přitom výjimečně prodloužen na patnáct měsíců.

43 S ohledem na tento konkrétní cíl, který unijní zákonodárce sledoval, jímž je pouze přizpůsobit objem kvót výjimečné délce hospodářského roku 2006/2007, nelze přechodné kvóty považovat za odlišné od kvót, ke kterým tvoří pouhé zvýšení za účelem dosažení uvedeného cíle. Jak uvedl generální advokát v bodě 62 svého stanoviska, toto zvýšení je ostatně úměrné výjimečnému prodloužení uvedeného hospodářského roku.

44 Za těchto podmínek, i když čl. 2 bod 6 nařízení č. 320/2006 výslovně přechodné kvóty nezmiňuje, což ostatně ani nebylo možné – vzhledem k tomu, že nařízení č. 493/2006, které tyto kvóty zavedlo, bylo přijato později než nařízení č. 320/2006 – je třeba pojem „kvóta“ uvedený v čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 320/2006 vykládat tak, že zahrnuje rovněž přechodné kvóty.

45 Tento výklad je potvrzen cílem, který sledoval unijní zákonodárce, když přijal nařízení č. 320/2006. Jak vyplývá především z prvního a pátého bodu odůvodnění tohoto nařízení, daným cílem je restrukturalizovat odvětví cukru za účelem snížení nerentabilní výrobní kapacity v Unii zavedením ekonomické pobídky v podobě restrukturalizační podpory určené cukrovarnickým podnikům s nejnižší produktivitou, aby se vzdaly své výroby v rámci kvót a svých kvót, které jsou předmětem zkoumání (viz v tomto smyslu rozsudek tomto smyslu rozsudek ze dne 11. června 2009, Agrana Zucker, C-33/08, Sb. rozh. s. I-5035, bod 22).

46 Jak přitom generální advokát uvedl v bodě 73 svého stanoviska, daný cíl by byl pominut, pokud by podniku, který je příjemcem uvedené podpory a je na základě této skutečnosti povinen vzdát se svých kvót a demontovat svá příslušná výrobní zařízení, bylo umožněno tato zařízení nadále používat – až do konce hospodářského roku za účelem využití své přechodné kvóty.

47 Výklad, podle něhož pojem „kvóta" uvedený v čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 320/2006 zahrnuje rovněž přechodné kvóty, není vyvrácen okolností, že přechodné kvóty jsou přidělovány právním aktem odlišným od právního aktu, kterým jsou přidělovány kvóty ve smyslu článku 7 nařízení č. 318/2006, a že posledně uvedené kvóty nejsou přidělovány podle minulého období, jak to tvrdila společnost Beneo-Orafti.

48 Nic totiž nenasvědčuje tomu, že by dané okolnosti jako takové mohly změnit povahu přechodných kvót, která vyplývá z cíle, který sledoval unijní zákonodárce, když tyto kvóty zavedl, jenž je připomenutý v bodě 42 tohoto rozsudku.

49 Tentýž výklad nelze zpochybnit ani skutečností zdůrazněnou společností Beneo-Orafti, že přechodné kvóty podle čl. 9 odst. 4 nařízení č. 493/2006 nejsou předmětem platby dočasné restrukturalizační částky stanovené v čl. 11 odst. 2 nařízení č. 320/2006 a nevztahuje se na ně možnost vyplacení podpor stanovených týmž nařízením.

50 Okolnost, že zákonodárce výslovně stanovil, že přechodné kvóty nesmějí ovlivnit výši nákladů ani finančních výhod spojených s dočasným režimem restrukturalizace, které tyto dočasné částky a podpory představují, sama o sobě neznamená, že tentýž zákonodárce určil, že přechodné kvóty nespadají do působnosti tohoto režimu.

Naopak, konkrétní výjimka, již unijní zákonodárce stanovil v čl. 9 odst. 4 nařízení č. 493/2006, spíše potvrzuje, že přechodné kvóty do této působnosti a *priori* spadají.

51 Na první až třetí a šestou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 320/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „kvóta", který je v něm uveden, zahrnuje rovněž přechodné kvóty ve smyslu článku 9 nařízení č. 493/2006.

K páté otázce

52 Svojí pátou otázkou, jíž je třeba se zabývat následně, se předkládající soud táže na datum, od něhož se za takových okolností, jaké jsou dány ve věci původním řízení, závazek vzdát se kvóty stává účinným.

53 Podle společnosti Beneo-Orafti, která odkazuje na čl. 11 odst. 1 nařízení č. 968/2006, je tímto datem den přijetí oznámení příslušného vnitrostátního orgánu o poskytnutí restrukturalizační podpory – k přijetí přitom došlo ve věci v původním řízení dne 18. ledna 2007 – zatímco podle belgické vlády je rozhodným datem začátek hospodářského roku, kterým bylo pro hospodářský rok 2006/2007 datum 1. července 2006. Komise má za to, že závazek vzdát se kvóty se stává účinným na začátku hospodářského roku nebo nejpozději ke dni, kdy je výrobce příslušnými vnitrostátními orgány informován, že jeho žádosti lze vyhovět a Komise zveřejní své sdělení, že finanční prostředky jsou k dispozici. Ve věci v původním řízení je tímto posledně uvedeným datem den 29. září 2006.

54 Je třeba uvést, že článek 11 odst. 1 nařízení č. 968/2006 stanoví, že jakmile je restrukturalizační podpora poskytnuta, má příjemce povinnost provést všechna opatření uvedená ve schváleném plánu restrukturalizace a dodržet závazky obsažené ve své žádosti o restrukturalizační podporu.

55 I kdyby totéž ustanovení bylo vykládáno a *contrario* tak, že znamená, že před udělením podpory příjemce není povinen provést všechna opatření a dodržet závazky uvedené v témže ustanovení, i tak platí, jak již bylo uvedeno v bodě 41 tohoto rozsudku, že při vykládání ustanovení práva Unie je třeba přihlédnout nejen k jeho znění, ale i k jeho kontextu a cílům sledovaným právní úpravou, jejíž je součástí.

56 V tomto ohledu je třeba vzít v úvahu článek 5 nařízení č. 320/2006, který se týká rozhodnutí o restrukturalizační podpoře a kontrolách.

57 Jak vyplývá z čl. 5 odst. 2 tohoto nařízení, členské státy při výkonu pravomoci rozhodovat o poskytnutí restrukturalizační podpory, která jim je svěřena článkem 5 odst. 1 téhož nařízení, nemají, jestliže zjistí, že podmínky stanovené v citovaném čl. 5 odst. 2 jsou splněny, žádný prostor pro uvážení, jenž by jim umožňoval rozhodnout, že podpora udělena nebude.

58 Z toho vyplývá, že takový podnik, jakým je společnost Beneo-Orafti, může vědět, že restrukturalizační podporu získá od okamžiku, kdy ví, že z pohledu orgánů jsou podmínky pro obdržení této podpory stanovené v čl. 5 odst. 2 nařízení č. 320/2006 naplněny. Takové povědomí může vyplývat jak ze sdělení daných orgánů zaslaných tomuto podniku poté, co posledně uvedený podal žádost o restrukturalizační podporu,

jak prokazuje spis předložený Soudnímu dvoru, tak ze zveřejnění Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* ohledně dostupnosti nezbytných finančních prostředků v restrukturalizačním fondu.

59 Za těchto podmínek, nemá-li dojít k narušení cíle uvedeného v bodě 45 tohoto rozsudku, který unijní zákonodárce sledoval při přijímání nařízení č. 320/2006, nelze mít za to, že závazek vzdát se kvóty se stává účinným až k datu poskytnutí restrukturalizační podpory ve smyslu čl. 11 odst. 1 nařízení č. 968/2006.

60 Jak právě prokazuje skutkový stav v původním řízení, takový výklad by totiž umožnil podniku, který se zavázal vzdát se kvóty a je si jist, že výměnou za tento závazek získá restrukturalizační podporu, vyrábět ještě v rámci kvóty, které se údajně vzdal, což je přímo v rozporu s cílem sledovaným dotčenou právní úpravou, tedy snížit zavedením takovéto podpory nerentabilní výrobní kapacitu v Unii.

61 Na pátou otázku je proto třeba odpovědět tak, že čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 320/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené v původním řízení, se závazek vzdát se kvóty stává účinným k datu, k němuž podnik přijímající tento závazek může s ohledem na informace, které jsou mu sděleny nebo jsou zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie*, jakožto podnik postupující s obvyklou péčí vědět, že z pohledu příslušných orgánů jsou podmínky pro získání restrukturalizační podpory, stanovené v čl. 5 odst. 2 téhož nařízení, splněny.

K první části čtvrté otázky a k sedmé otázce

62 Podstatou první části čtvrté otázky a sedmé otázky předkládajícího soudu, jež je třeba posuzovat společně, je, zda čl. 26 odst. 1 a článek 27 nařízení č. 968/2006, jakož i článek 15 nařízení č. 318/2006 musejí být vykládány v tom smyslu, že taková výroba, jaká je předmětem věci v původním řízení, může za předpokladu, že je v rozporu se závazkem vzdát se kvóty, vést k navrácení podpory, k uložení sankce a k vybrání poplatku z přebytku, tak jak jsou stanoveny v uvedených ustanoveních, a v případě kladné odpovědi na tuto otázku, zda je zásady zákazu dvojího trestu, proporcionality a zákazu diskriminace třeba vykládat v tom smyslu, že brání kumulativnímu uplatnění těchto opatření.

63 Společnost Beneo-Orafti tvrdí, že výroba, která je předmětem věci v původním řízení, nepředstavuje výrobu, z níž je placen poplatek z přebytku ve smyslu článku 15 nařízení č. 318/2006, jelikož ji nelze kvalifikovat jako výrobu mimo rámec kvóty. Zásady zákazu dvojího trestu, proporcionality a zákazu diskriminace v každém případě brání kumulativnímu uplatnění opatření stanovených v čl. 26 odst. 1 a článku 27 nařízení č. 968/2006, jakož i článku 15 nařízení č. 318/2006. Belgická vláda i Komise zastávají opačný názor.

64 V tomto ohledu je třeba uvést, že v případě čl. 26 odst. 1 a článku 27 nařízení č. 968/2006 se tyto články použijí, jestliže příjemce nesplní jeden nebo několik svých závazků v rámci plánu restrukturalizace, obchodního plánu, případně národního restrukturalizačního programu. Není pochyb o tom, že tomu tak je v případě, kdy příjemce vyrobil cukr, izoglukózu nebo inulinový sirup navzdory svému závazku vzdát se kvóty. Taková výroba tedy může vést k navrácení podpory ve smyslu čl. 26 odst. 1 nařízení č. 968/2006 a k uložení sankce ve smyslu článku 27 téhož nařízení; sankce

podle čl. 27 odst. 3 uvedeného nařízení nicméně mohou být uloženy pouze tehdy, lze-li nesplnění s přihlédnutím ke všem okolnostem v projednávané věci kvalifikovat jako úmyslné nebo lze-li mít za to, že vyplývá z hrubé nedbalosti. Je na předkládajícím soudu, aby posoudil, zda tomu tak je ve věci v původním řízení.

65 Taková výroba mimoto představuje výrobu mimo rámec kvóty ve smyslu kapitoly 3 nařízení č. 318/2006, která je důvodem k výběru poplatku z přebytku ve smyslu článku 15 nařízení č. 318/2006, ledaže jsou naplněny podmínky upřesněné v čl. 4 odst. 1 druhém pododstavci nařízení č. 967/2006.

66 Z týchž důvodů, jaké jsou uvedeny v bodech 42 a 43 tohoto rozsudku, je třeba pojem „kvóta", jedná-li se o výrobu mimo rámec kvót ve smyslu kapitoly 3 nařízení č. 318/2006, vykládat tak, že zahrnuje i přechodné kvóty.

67 Jak generální advokát dále uvedl v bodě 102 svého stanoviska, určitá výroba spadá do výroby mimo rámec kvóty, jestliže výrobce překročil svou kvótu, kvóta mu nikdy nebyla přidělena nebo se jí vzdal. V případě posledně uvedené situace tento výklad potvrzuje i článek 3 nařízení č. 968/2006, podle něhož nesmí být od hospodářského roku, pro který se podnik vzdal kvóty podle článku 3 nařízení č. 320/2006, žádná produkce považována za produkci v rámci této kvóty.

68 K otázce, zda zásada zákazu dvojího trestu brání kumulativnímu uplatnění opatření stanovených v čl. 26 odst. 1 a článku 27 nařízení č. 968/2006, jakož i článku 15 nařízení č. 318/2006, je třeba nejprve připomenout, že tato zásada je zakotvena mimo jiné článkem 50 Listiny základních práv Evropské unie.

69 Zadruhé je třeba připomenout, že v oblasti kontrol a postihování nesrovnalostí, ke kterým došlo podle práva Unie, unijní zákonodárce stanovil přijetím nařízení č. 2988/95 řadu obecných zásad a požadoval, aby se obecně všechna odvětvová nařízení řídila těmito zásadami (viz zejména rozsudek ze dne 11. března 2008, Jager, C-420/06, Sb. rozh. s. I-1315, bod 61).

70 V případě navrácení podpory ve smyslu čl. 26 odst. 1 nařízení č. 968/2006 dané navrácení představuje odnětí neoprávněně získané výhody ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení č. 2988/95. Jak vyplývá z čl. 4 odst. 4 tohoto nařízení, není takové opatření sankcí, na niž lze uplatnit zásadu zákazu dvojího trestu, jak výslovně potvrzuje desátý bod odůvodnění uvedeného nařízení.

71 Stejně tomu je v případě poplatku z přebytku ve smyslu článku 15 nařízení č. 318/2006, jak správně tvrdí belgická vláda a Komise.

72 Z článku 5 odst. 1 nařízení č. 2988/95 vyplývá, že správní sankce mohou být uloženy v případě, že došlo k úmyslným nesrovnalostem nebo nesrovnalostem způsobeným z nedbalosti. Nesrovnalost jako taková je definována článkem 1 odst. 2 téhož nařízení v podstatě jako porušení právního předpisu Unie.

73 Právní předpisy v oblasti výroby mimo rámec kvóty, a zejména kapitola 3 nařízení č. 318/2006, přitom neumožňují dospět k závěru, že taková výroba musí být kvalifikována jako nesrovnalost ve smyslu čl. 1 odst. 2 nařízení č. 2988/95. Jistě je pravda, že poplatek z přebytku představuje významnou ekonomickou pobídku nevyrábět nad rámec kvóty. Z dané právní úpravy však nevyplývá, že výroba mimo rámec kvóty

jako taková představuje porušení ustanovení práva Unie, a tedy nesrovnalost, jež za podmínek stanovených v čl. 5 odst. 2 nařízení č. 2988/95 může vést k uložení sankce.

74 Z toho vyplývá, že vzhledem k tomu, že jako sankci lze kvalifikovat pouze opatření stanovené v článku 27 nařízení č. 968/2006, zásada zákazu dvojího trestu se na takovou situaci, jako je situace dotčená v původním řízní, nevztahuje.

75 Co se zásady proporcionality týče, je třeba připomenout, že tato zásada, jež je jednou z obecných právních zásad Unie, vyžaduje, aby akty orgánů Unie nepřekročily meze toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení legitimních cílů sledovaných dotčenou právní úpravou; přitom je jasné, že nabízí-li se volba mezi několika přiměřenými opatřeními, je třeba zvolit nejméně omezující opatření a způsobené nevýhody nesmějí být nepřiměřené vzhledem ke sledovaným cílům (viz zejména výše uvedený rozsudek Agrana Zucker, bod 31).

76 U soudního přezkumu podmínek uplatňování této zásady s ohledem na širokou posuzovací pravomoc, kterou má unijní zákonodárce v oblasti společné zemědělské politiky, může pouze zjevně nepřiměřená povaha opatření přijatého v této oblasti ve vztahu k cíli, který příslušný orgán zamýšlí sledovat, ovlivnit legalitu takového opatření (výše uvedený rozsudek Agrana Zucker, bod 32).

77 Nejde tedy o to zjistit, zda opatření přijaté zákonodárcem bylo jediným a nejlepším možným opatřením, ale zda bylo zjevně nepřiměřené (výše uvedený rozsudek Agrana Zucker, bod 33).

78 S ohledem na důležitost, kterou unijní zákonodárce jak v nařízení č. 318/2006, tak v nařízení č. 320/2006 přisoudil dodržování systému kvót za účelem stabilizace trhů v odvětví cukru, přitom možnost kumulativního uplatnění opatření

stanovených článkem 26 odst. 1 a článkem 27 nařízení č. 968/2006 a článkem 15 nařízení č. 318/2006, již tentýž zákonodárce povolil, patrně ve vztahu k cíli, jejž posledně jmenovaný sledoval, nepředstavuje zjevně nepřiměřené opatření.

79 Samotné navrácení neoprávněné podpory na základě čl. 26 odst. 1 nařízení č. 968/2006, zvýšené o sankci stanovenou článkem 27 téhož nařízení, ostatně samo o sobě nutně neumožňuje zamezit hromadění množství uvedených v čl. 15 odst. 1 nařízení č. 318/2006, jež jsou způsobena výrobou mimo rámec kvóty, kterou je výroba v rozporu se závazkem vzdát se kvóty. Jak vyplývá zejména z čl. 15 odst. 2 posledně uvedeného nařízení, zamezení hromadění množství je zvláštním cílem poplatku z přebytku.

80 Konečně je pak ohledně zásady zákazu diskriminace připomenout, že vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 30. září 2010, Uzonyi, C-133/09, Sb. rozh. s. I-8747, bod 31 a citovaná judikatura). Nicméně spis předložený Soudnímu dvoru neobsahuje informaci ohledně situace, která by byla případně srovnatelná se situací ve sporu v původním řízení. Daný spis tak neumožňuje dospět k závěru, zda – a případně za jakých okolností – by se zásada zákazu diskriminace mohla na takový spor uplatnit.

81 Na první část čtvrté otázky a na sedmou otázku je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 26 odst. 1 a článek 27 nařízení č. 968/2006 a článek 15 nařízení č. 318/2006 musejí být vykládány v tom smyslu, že za předpokladu, že taková výroba, jaká je předmětem věci v původním řízení, je v rozporu se závazkem vzdát se kvóty, může vést k navrácení podpory, uložení sankce a vybrání poplatku z přebytku, tak jak jsou zakotveny v uvedených ustanoveních. Ohledně sankce stanovené v čl. 27 odst. 3 nařízení č. 968/2006

náleží předkládajícímu soudu, aby posoudil, zda lze s přihlédnutím ke všem okolnostem v projednávané věci nesplnění kvalifikovat jako úmyslné, nebo zda lze mít za to, že je výsledkem hrubé nedbalosti. Zásady zákazu dvojího trestu, proporcionality a zákazu diskriminace je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání kumulativnímu uplatnění těchto opatření.

K druhé části čtvrté otázky

82 Podstatou druhé části čtvrté otázky předkládajícího soudu, jíž je třeba se zabývat jako poslední, je, jakým způsobem je třeba vypočítat částku podpory, která má být navrácena na základě čl. 26 odst. 1 nařízení č. 968/2006.

83 Společnost Beneo-Orafti tvrdí, že při výpočtu je třeba zohlednit prvky, které předkládající soud vyjmenoval v druhé části své čtvrté otázky, zatímco belgická vláda má za to, že BIRB správně vypočítal částku, jež má být navrácena, když přijatou částku podpory na tunu vynásobil množstvím tun, které společnost Beneo-Orafti vyrobila. Komise naznačuje, že je možných více způsobů výpočtu.

84 Je třeba uvést, že nesplní-li příjemce podle čl. 26 odst. 1 nařízení č. 968/2006 jeden nebo několik svých závazků v rámci plánu restrukturalizace, obchodního plánu, případně národního restrukturalizačního programu, musí být ta část podpory, která byla poskytnuta v souvislosti s dotčeným závazkem nebo závazky, získána zpět.

85 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že získání restrukturalizační podpory podléhalo ve věci v původním řízení dvěma závazkům stanoveným v čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 320/2006, a to závazku vzdát se kvóty a závazku částečně demontovat výrobní zařízení dotyčných závodů, a že předmětem sporu v původním řízení bylo pouze dodržení tohoto prvního závazku.

86 Vzhledem k tomu, že jediným „dotčeným závazkem" ve smyslu čl. 26 odst. 1 nařízení č. 968/2006 je přitom v takové věci závazek vyplývající z povinnosti vzdát se kvóty, pak může být podle téhož ustanovení – ukáže-li se, že tento závazek skutečně nebyl dodržen – získána zpět pouze ta část podpory, která s tímto závazkem souvisí.

87 Ohledně rozdělení podpory mezi jednotlivé dotčené závazky je třeba konstatovat, že co se týče dvou závazků dotčených v původním řízení, vyplývá dané rozdělení z jednotlivých částek stanovených zákonodárcem Unie v čl. 3 odst. 5 nařízení č. 320/2006. Zatímco protihodnotou za oba závazky uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení dosahuje restrukturalizační podpora na tunu kvóty, které se podnik vzdal na hospodářský rok 2006-2007, podle čl. 3 odst. 5 písm. b) první odrážky uvedeného nařízení výše 547,50 eur, tatáž částka činí podle čl. 3 odst. 5 písm. c) první odrážky téhož nařízení 255,50 eur, není-li závazek vzdát se kvóty doprovázen závazkem částečně demontovat výrobní zařízení dotyčných závodů.

88 Z toho plyne, jak správně podotýká společnost Beneo-Orafti, že za předpokladu, kdy podnik dodržuje svůj závazek demontování, avšak nedodržuje závazek vzdát se kvóty, je třeba mít za to, že podpora, kterou neoprávněně získal za takových podmínek, jaké jsou dány ve věci v původním řízení, činí 255,50 euro za tunu vyrobenou v rozporu s posledně uvedeným závazkem.

89 Naopak ohledně prvků, na něž předkládající soud odkazuje ve své čtvrté otázce pod písmeny a) až c), neexistuje v použitelné právní úpravě a především v čl. 26 odst. 1 nařízení č. 968/2006 žádná indicie, jež by naznačovala, že tyto prvky jsou relevantní pro výpočet navrácení získané podpory.

90 Z posledně uvedeného ustanovení ostatně vyplývá, že rozsah neoprávněnosti podpory určuje příslušná nesplněná povinnost. Jelikož z odpovědi na první až třetí a šestou otázku vyplývá, že závazek vzdát se kvóty se bez rozdílu týká kvót ve smyslu článku 7 nařízení č. 318/2006 a přechodných kvót ve smyslu článku 9 nařízení č. 493/2006, nelze mít za to, že podpora je méně neoprávněná, jestliže podnik v rozporu s daným závazkem svoji výrobu kvalifikoval tak, že se řídí spíše přechodnými kvótami, než kvótami ve smyslu článku 7 nařízení č. 318/2006.

91 Konečně lze v souvislosti se zásadou proporcionality, na niž předkládající soud odkazuje v druhé části své čtvrté otázky, konstatovat, že opatření k navrácení podpory, jehož rozsah závisí – jak stanoví čl. 26 odst. 1 nařízení č. 968/2006 – na dotyčném závazku, který nebyl dodržen, se nejeví jako opatření, jež je ve smyslu judikatury citované v bodě 77 tohoto rozsudku zjevně nepřiměřené cíli, který unijní zákonodárce při zavádění této podpory sledoval a který je připomenut v bodě 45 tohoto rozsudku.

92 Na druhou část čtvrté otázky je tedy třeba odpovědět tak, že čl. 26 odst. 1 nařízení č. 968/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že za předpokladu, že za takových podmínek, jaké jsou dány ve věci původním řízení, podnik dodržel svůj závazek částečně demontovat výrobní zařízení dotyčných závodů, ale nedodržel svůj závazek vzdát se kvóty, se částka podpory, která má být navrácena, rovná části podpory odpovídající

nedodrženému závazku. Tato část podpory musí být určena na základě částek stanovených v čl. 3 odst. 5 nařízení č. 320/2006.

K nákladům řízení

93 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

1) Článek 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 320/2006 ze dne 20. února 2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu ve Společenství a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005 o financování společné zemědělské politiky musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „kvóta", který je v něm uveden, zahrnuje rovněž přechodné kvóty ve smyslu článku 9 nařízení č. 493/2006 nařízení Komise (ES) č. 493/2006 ze dne 27. března 2006, kterým se stanoví přechodná opatření v rámci reformy společné organizace trhů v odvětví cukru a kterým se mění nařízení (ES) č. 1265/2001 a (ES) č. 314/2002.

2) Článek 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 320/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti, které jsou dány ve věci v původním řízení, se závazek, uvedený v tomto ustanovení – vzdát se kvóty na výrobu cukru, izoglukózy a inulinového sirupu přiznané určitému podniku,

kterou posledně uvedený přidělil jednomu nebo více ze svých závodů – stává účinným k datu, ke kterému podnik přijímající tento závazek může s ohledem na informace, které jsou mu sděleny nebo jsou zveřejněny v Úředním věstníku Evropské unie, jakožto podnik postupující s obvyklou péčí vědět, že z pohledu příslušných orgánů jsou podmínky pro získání restrukturalizační podpory stanovené v čl. 5 odst. 2 téhož nařízení splněny.

3) Článek 26 odst. 1 a článek 27 nařízení Komise (ES) č. 968/2006 ze dne 27. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č. 320/2006, jakož i článek 15 nařízení Rady (ES) č. 318/2006 ze dne 20. února 2006 o společné organizaci trhů v odvětví cukru, musejí být vykládány v tom smyslu, že za předpokladu, že taková výroba, jaká je předmětem věci v původním řízení, je v rozporu se závazkem stanoveným v čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení č. 320/2006, vzdát se kvóty na výrobu cukru, izoglukózy a inulinového sirupu přiznané určitému podniku, kterou posledně uvedený přidělil jednomu nebo více ze svých závodů, může vést k povinnosti navrátit podporu, uložení sankce a vybrání poplatku z přebytku, jak jsou upraveny v uvedených ustanoveních. Ohledně sankce stanovené v čl. 27 odst. 3 nařízení č. 968/2006 náleží předkládajícím soudu, aby posoudil, zda lze s přihlédnutím ke všem okolnostem v projednávané věci nesplnění kvalifikovat jako úmyslné, nebo zda lze mít za to, že je výsledkem hrubé nedbalosti. Zásady zákazu dvojího trestu, proporcionality a zákazu diskriminace je třeba vykládat v tom smyslu, že nebrání kumulativnímu uplatnění těchto opatření.

4) Článek 26 odst. 1 nařízení č. 968/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že za předpokladu, že za takových podmínek, jaké jsou dány ve věci v původním řízení, podnik dodržel svůj závazek částečně demontovat výrobní zařízení příslušných závodů, ale nedodržel svůj závazek, upravený v čl. 3 odst. 1

písm. b) nařízení č. 320/2006, vzdát se kvóty na výrobu cukru, izoglukózy a inulinového sirupu, která mu byla přiznána a kterou přidělil jednomu nebo více ze svých závodů, se částka podpory, která má být navrácena, rovná části podpory odpovídající nedodrženému závazku. Tato část podpory musí být určena na základě částek stanovených v čl. 3 odst. 5 nařízení č. 320/2006.

Podpisy.